

華 遲

วัน จันทร์ ที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ทำง เอส. เอ. บี. เอะนทังโกเต้เต้เต้

๓๖๖
 ๓๖๗
 ๓๖๘
 ๓๖๙
 ๓๗๐
 ๓๗๑
 ๓๗๒
 ๓๗๓
 ๓๗๔
 ๓๗๕
 ๓๗๖
 ๓๗๗
 ๓๗๘
 ๓๗๙
 ๓๘๐
 ๓๘๑
 ๓๘๒
 ๓๘๓
 ๓๘๔
 ๓๘๕
 ๓๘๖
 ๓๘๗
 ๓๘๘
 ๓๘๙
 ๓๙๐
 ๓๙๑
 ๓๙๒
 ๓๙๓
 ๓๙๔
 ๓๙๕
 ๓๙๖
 ๓๙๗
 ๓๙๘
 ๓๙๙
 ๔๐๐

การทำนุญถวายพระด้วยบุญนี้ ย่อมเปนของดีทั้งสามประการ

ইতিহাস

จำหรับ คู่ ที่เสมอ กัน

តើអ្នកបានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធនេះហើយ ឬ ទេ?

עמל כהן חנני

ทำงาน เก่งที่สุดสมัยที่คิดแบบเรา

מחלקת המחקר והפיתוח, משרד החינוך, תל אביב

ข่าว

การชดเชยไฟ

ที่โนน ไม่ มีมากเท่าที่ห้าง นามัน วิริยะ พานิช ประคอง ยศก จังหวัด พระ
นคร ไทศพัทธ์ ๑๑๖ ขาดราคาถูกกว่าที่อื่นทั้งหมด ก่อชดเชยบริสุทธิ
ศีลธรรม การชดเชยเพิ่มเติม ขาดขาด ถึงยัง คง การ หาดหาย ๆ ถึงถึงใหญ่ หรือหาย ๆ
น้อยน้อย ก็ได้เป็น ของก็มี

มีน้ำดื่มสะอาดของโยสตรัสดาซึ่งอันต้อง ให้คนมาดื่มว่า บัน กิม ชิว

โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน

โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน

โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน

โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน
โยสตรัสดา () และโยสตรัสดา () สถาน

นายโต ชนิต มี จักการใน กรุงเทพฯ

แม่สมิณ
ยี่ฮ้อจี่ฮ้อตัง
舖金堂和濟
CHEE HOATONG

การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ...
การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ...
การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ... การชดเชยค่าไฟ...

จินโน สยามวาร ศัพท

วันจันทร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๕
แรม ๑ ค่ำ เดือน ๖ ปีจอ จักรวาล ๑๑๖

คดี อุก กระจังในลพบุรี

เรื่องนางโถมอุกยิงตาย

ศาลคดีดินปล่อยจำเลย

คดีเรื่องนี้ เราได้เคยนำประพจน์
เหตุพิพาทมา ทั้งคดีเป็น อัน คม แล
กับทั้ง ได้เคย นำ ข่าว เมื่อ ครั้ง ศาล จังหวัด
ลพบุรี คดีดิน ลง พิมพ์มาแล้ว ด้วย แต่เมื่อ
แปลคดีด้วยเรื่อง ๓ ซึ่ง สนโดยมากเอาใจ
ใส่ เรา จึงได้ นำ คำพิพากษา โดยละเอียด
ลงไว้ดังต่อไปนี้

คำพิพากษา

(คดีวันที่ ๑๕ เดือน ๖)

ยื่น ยื่น ว่า อันนั้น เป็น วัน ก่อน ที่ นางโถม
อุกยิง ๑๕ วัน ชื่อนี้ ฝ่ายจำเลยได้อ้าง
นายฉาบ คน ยาม เข้ามาขึ้นคานายโต นาย
ฉาบ พยาน เบิก ความ ว่า ก่อน ที่ นางโถม
อุกยิง ๑๕ วัน พยานมิ ได้ พบนาย หาน ที่
ไหน แต่ พยานไม่ เคย เข้า ไป ใน บ้านนาย
มัวเง้ง กับนายโต พยาน ท่าน ขี้ให้ เห็น ว่า
คานายโต กับ คานาย ฉาบ ยัง เกือบ กันอยู่
ฉนั้น จึง ต้อง พิเคราะห์ เหตุ ผล แห่ง คำพิ
ของนายโต ว่า ควร จะ เชื่อ พงศ์ พงศ์
คือ ไป จริง อยู่ ใน กรณีนี้ ที่ ทำกัน
ว่า ใช้ คำว่า ให้ ขาคัน เป็น การที่ จะ กัน
หา ประจักษ์พยาน ได้ โดยยาก แต่
ก็ เป็นการจริงโดยมาก ถ้า หาก ว่า คน
ร้าย จะ ใช้ คำว่า ใคร ให้ ขาคัน ต้อง
เป็น กรรมใด ที่ จะ กิด ปก บิด มิ ให้ แพร่
พยาน เห็น แต่ ใน คำพิพากษา ราย ด้วยอัน
คดีต้อง คำพิ พยาน โต ว่า ตน ให้
ไป เด็ด การ ที่ จะ เป็น คน ร้าย กับ พยาน จำ
เลย คือ ไม่ ยอมรับ ไป ตาม นาย หาน ให้
มา รับ คำ ยิง นางโถม แล้ว นาย มัวเง้ง
จำเลย ยอมรับ พงศ์ คำ พยาน ให้ ยิง นาง
โถม คือ หน้า นายโต นายฉาบ ดังนี้ คือ เป็น
การเกิน ความ คิด ว่า จะ เป็นไปได้ แต่
ถ้า หาก ว่า ผู้ร้าย จะ เป็น เช่น นายมัวเง้งจำ
เลย ที่ จะ คิด ร้าย เช่น นั้น ก็ ย่อม มี เหตุ ผล
ที่ จะ เห็น ว่า จะ ต้อง ระมัด ระมัด มิ ให้ แพร่
พยาน ยอมรับ เพราะ สภาพ ของ นายมัวเง้ง
จำเลย มี โหด พว ที่ จะ ไม่ เผยแผ่ การ ร้าย
คือ ประจักษ์ เช่น นายโต อีกข้อ ๑ นาย
โต พยาน เบิก ความ ว่า เมื่อ นางโถม ถูก
ยิงแล้ว ๖ วัน นายเหล็ง นายอิน จำเลย
กับนายฉาบ และ พยาน ไป สัก ร่มมที่ วัด มะ
รามเพ้า นายเหล็ง จำเลย พงศ์ กับ พระว่า
ขอ นามัน รก เพราะ ไม่ สมชายใจโดยเจ้า
รองศาล มี คน ตอน ยิงตาย ก่อไว้ เรา
จะ ส่ง ด้วย พระ กิตติ นามัน ให้ ความ
ข้อนี้ พระครู วิมลคุณากร เจ้าอาวาส วัด
อุททอง ปากคลองมะขามเฒ่า พยาน จำเลย
เบิก ความ ว่า เมื่อ เดือน ๕ และ ๕ ค่ำ มีระกา

นับได้ ๒ ปีมานี้ นายโต นายเหล็ง อยู่
ตลาด บ้านหมี่ กับชายไม่รู้จักชื่ออีก ๒ คน
ไป ช่วย พยาน ปลุก โรง เพ่ง โรง เต
ละคร สำหรับ งานไหว้พระพุทธรูป เป็น
งานมีที่ วัดนี้ แต่ค้างอยู่จน วัน ขึ้น ๑๐ ค่ำ
ในเดือนนั้น เลิกงานรุ่ง ขึ้น ก็ กลับไป แต่
ก่อน ที่ จะ กลับ คน ทั้ง ๔ ได้ ขอ ให้ พยาน
สัก ร่มม เพื่อ อยู่ คง อาวุธ ได้ รก น้า
มนต์ ที่ พยาน ทำไว้ เพราะ ว่า นามัน
ได้ เสนอ แด่ เขา รก เขาเอง ใน คน ทั้ง ๔
เห็นไม่ มี คนใด ได้ ให้ พงศ์ ว่า เขา ถูก กล่าว
หาเรื่อง ด้วย ความโกรธอุก ถึง ถึง เรื่องด้วย
ความ นามัน ที่ พยาน ทำไว้ ไม่ ใช่ คำ
หยาบ กับ ความ เป็น ทาง เมตตาทน
คำ ร้ายให้ ขาคัน พระครู วิมลคุณากร
พยาน จำเลย คนนี้ เป็น พระภิกษุ ทรงธรรม
จิต เป็น ทิพยาน มี น้าหนัก หัก ต่าง คำ
นายโต พยาน โต ได้

นอกจากนี้ โจทก์ มี นายจ้อ ชาตสิน นาย
บุญชู ศิริผล ผู้ใหญ่บ้าน หลิม ชาตสิน
พยาน เบิก ความ ถึง ข้อ นาย หาน จำเลย ไป
มาหา นายอิน นายเหล็ง นายมัวเง้ง จำเลย คือ
นายจ้อ พยาน โต เบิก ความ ว่า เดือน ๓
เดือน ๕ ปี พ.ศ. ๒๔๖๓ นาย หาน จำเลย
มาหา นายอิน จำเลย มัวเง้ง มาถึง มา ๒ คน
ไม่รู้จัก แต่ ไป ที่ ห้อง นายเหล็ง จำเลย ๑ ครั้ง
ขู่ว่าจะไม่ทราบ ข้างขึ้นเดือน ๔ นาย หาน
จำเลย เข้า ไป ใน บ้าน นายมัวเง้ง ครั้ง นั้น
นายบุญชู ศิริผล พยาน เบิก ความ ว่า ใน เดือน
๓-๕ ปี พ.ศ. ๒๔๖๓ นาย หาน จำเลย มา
ที่ บ้าน นายอิน จำเลย มัวเง้ง มา มา ที่ห้อง
นายเหล็ง กล่าว ๑๐ ครั้ง นางโถม ถูกยิง ๓-๔
วัน นาย หาน กับใคร คนหนึ่ง เข้าไป ใน
ห้อง นายเหล็ง จำเลย นาย หลิม พยาน เบิก
ความ ว่า เดือน ๓-๔ พ.ศ. ๒๔๖๓ นาย หาน
จำเลย มา ที่ บ้าน นายอิน ๓-๔ ครั้ง ข้างขึ้น
เดือน ๕ นาย หาน มา กับ เหล่า ที่ บ้าน นาย
อิน เวลา นาย พยาน ไป พบ นาย หาน
นายอิน นายมัวเง้ง จำเลย นั่ง กัน เหล่าอยู่
หลัง บ้าน นายเหล็ง จำเลย ข้างขึ้น เดือน
๔ เวลา ๔ โมงเช้า นาย หาน ได้ เข้า ไป
ใน บ้าน นายมัวเง้ง จำเลย ขู่ว่าจะไม่ทราบ

คำพยานโจทก์ปากนี้ ดูเหมือน โจทก์ มี
ความ ประสงค์ จะ ให้ ประจักษ์ คำ พยาน โต
พยาน โต เห็น เวลา ที่ พยาน โต ว่า นาย
หาน จำเลย เข้าไป หา นายมัวเง้ง จำเลย
หาได้ คง กับ วัน เวลา ที่ นายโต พยาน โต ว่า
ว่า นายมัวเง้ง จำเลย ได้ พงศ์ ว่า จำให้
นาย หาน จำเลย ยิง นางโถม ไม่ ยิง กล่าว
นั้น พยานไม่ ทราบ ว่า นาย หาน จำเลย เข้า
ไป หา นายมัวเง้ง ด้วย ขู่ว่าจะไม่
เชื่อ ข้อนี้ เป็น ความจริง ที่ เป็น บ้าน นายมัว
เง้ง ที่ เป็น ที่ ร้าย ดินค้าต่างๆ นาย พยาน
จำเลย อาจ เข้า ขู่ ดินค้า ที่ เป็น ได้ และ
โจทก์ มี นายฉาบ จำเลย พยาน อีกคน ที่ เบิก
ความ ว่า นางโถม ถูกยิง สัก ๑ วัน พยาน
พบ นาย หาน ที่ ข้าง พงศ์ และ ห้าง ตลาด

สัก ๒ เดือน นาย หาน บอก พยาน ว่า จะ
มาเอาเงิน ที่ จำ เหล็ง พยาน ตาม ว่า เงิน
อะไร นาย หาน บอก ว่า เงิน ขอยืม เรา
ไป ขู่ ขว้าย แล้ว นายเหล็ง นายอิน จำ
เลย เห็น เข้า ไป หา นาย หาน เห็น นายอิน
ควักเงิน ให้ นาย หาน ๓ ครั้งเงินเท่าไรไม่
ทราบ ตาม ที่ นายฉาบ เบิก ความ ดังนี้หา
เป็นการแน่นอนว่า นายเหล็ง นายอิน จำเลย
ให้เงิน นาย หาน ใน วันที่ คำไม่ แต่ พยาน
ปาก อิน คง กล่าว มา แล้ว ข้างขึ้น ที่ ไม่
ปรากฏ ว่า ได้ พบ จำเลย ใน วันที่ เห็น แต่
ประมาณ เขา ทำให้ หัก คือ สัก ๕ วันหนึ่ง
ฝ่าย นายมัวเง้ง นายเหล็ง นายอิน จำเลย
ได้นำ พยาน สืบ สัก กัน วันที่ นายโต กล่าว
ว่า จำเลย เลี้ยง เหล่า แด่ พงศ์ นาย หาน
ให้ ยิง นางโถม สุ่มมา ตั้งแต่ เดือน ยี่ เดือน
สาม ปี พ.ศ. ๒๔๖๓ คือ นางจิต ภรรยา นาย
มัวเง้ง เบิก ความ ว่า ใน เดือน สาม นายมัวเง้ง
จำเลย ไป กรุงเทพฯ ๓ ครั้ง ที่ ๑ ขึ้น ๕ ค่ำ

ครั้งที่ ๒ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ครั้งที่ ๓ แรม ๑๐ ค่ำ แต่
เมื่อราววัน ๓ ค่ำ ขุนพิทักษ์มาพักที่บ้านนาย
มัวเง้ง ๒ วัน ใน เดือน ๔ นายมัวเง้ง
ไป กรุงเทพฯ ๒-๓ ครั้ง ที่ ๑ ขึ้น ๔ ค่ำ
ครั้งที่ ๒ ขึ้น ๑๐ ค่ำ ไป ประมาณ ๑๐ วัน
กลับมา นายโต เหล่าอยู่ มี จักการ ขี้ขี้
เกิด พยาน นายมัวเง้ง เบิก ความ ว่า
(ยังมีคดี)

คดีอุก

คดีนี้ โจทก์ ชี้ ไม่เคย ได้ ตาม สม ควร
นั้น จำต้อง ให้ มี น้อม มี หนังสือ กระตุก
อีก จะ ได้ ยื่น ทวน แด่ แด่ แด่ นั้น จึง
จำเป็น ต้อง อา หาร อันมี ขาคัน ซึ่ง จะ ไป
มา รุ่ง ทั้ง แด่ และ กระตุก
ยาถ้าถึงเราดวง ของ ห้า ขว้าย
เพี้ยภาค เป็น ยา เจริญ อาหาร จะ ทำ ให้
เกิด ผอม รบ ประทาน อาหาร ได้ มาก ๆ ทั้ง
เป็น ยา ที่ช่วย กระเพาะ ทำ การ ย่อย อาหาร
ให้ กลาย เป็น ขาคัน ใหม่ สำหรับ ก่อ สร้าง
กล้ามเนื้อ และ กระตุก (เด็ก ตั้งแต่ ๘-๑๐
ขวบ ขึ้น ไป)

ใช้ แต่ เท่านั้น ยาถ้าถึงเรา ดวง ของ
ห้า ขว้าย ยาเพี้ยภาค ยี่ เป็น ยา ที่มี คุณ แก่
หญิง รุนแรง และ ผู้ใหญ่ มาก กว่า ยาชนิด
อื่น ๆ ซึ่ง ขาคัน ขี้ ว่า เป็น ยา บำรุง ถ้าถึง แด่
บำรุง ขาคัน เพราะ ยาถ้าถึงเรา ดวง นี้
จะรักษา กระตุก เมื่อ เนื้อตัว แด่ ร่างกาย
สบาย ดีขึ้นแล้ว โรคต่าง ๆ ก็จะ มี ขาคัน
ไม่ได้ เจริญ ของ ขาคัน ขวดยิ่งนี้ อย่าง
หยาบ ขวดยิ่ง ๔ บาท ถ้วนอย่าง หยาบ ขวดยิ่ง
๔ บาท ๕๐ บาท ถ้าถึง คุณ มี ขวดยิ่ง
ห้า ขว้าย ยาเพี้ยภาค ค เลือ ที่

๑๘๓-๑๘๔ ถนน เยาวราช
ไทศพัทธ์ ๑๑๕
กับ มี รก ให้ เขา ขวดยิ่ง ขวดยิ่ง ๓
บาท ขวดยิ่ง ขวดยิ่ง เป็น ยา หยาบ ที่ ถ้า
หยาบ แล้ว มี จำหน่าย ขวดยิ่ง ขวดยิ่ง
ขวดยิ่ง ๒ บาท

เครื่องเรือนยนต์

มีทุกขนาด ตั้งแต่ ๒ ถึง ๔๐ แรงม้า

เวลานี้ได้ลดราคาลงมากแล้ว

เบี้ยประกันภัยที่ดีที่สุด ราคาถูกที่สุด

រដ្ឋបាល ក្រុង

บริษัท อียาม อิมพอร์ต จำกัด สิน ใช้

บริษัท สยาม อิมพอร์ต จำกัด ลีไนท์

เป่นเอเย่นต์ในประเทศไทย

ให้สหายของท้าวดี

ทศดคอ

เจ้าวิสกี้บนเคา

การรับ

የገንዘብ ምንጭ

ของ หิโระชิโกะ
 ดิ ดิ ดิ
 หอม
 ยิ้ม

๒ ๗๐
ด ด
ก ก
หอม
ก
๒๕๖

หอม
กับ
เห็ด

รักมา
ได้
อย่าง
รัก
จริง

ខ្មែរ
ភក់ភក់
ក្រ

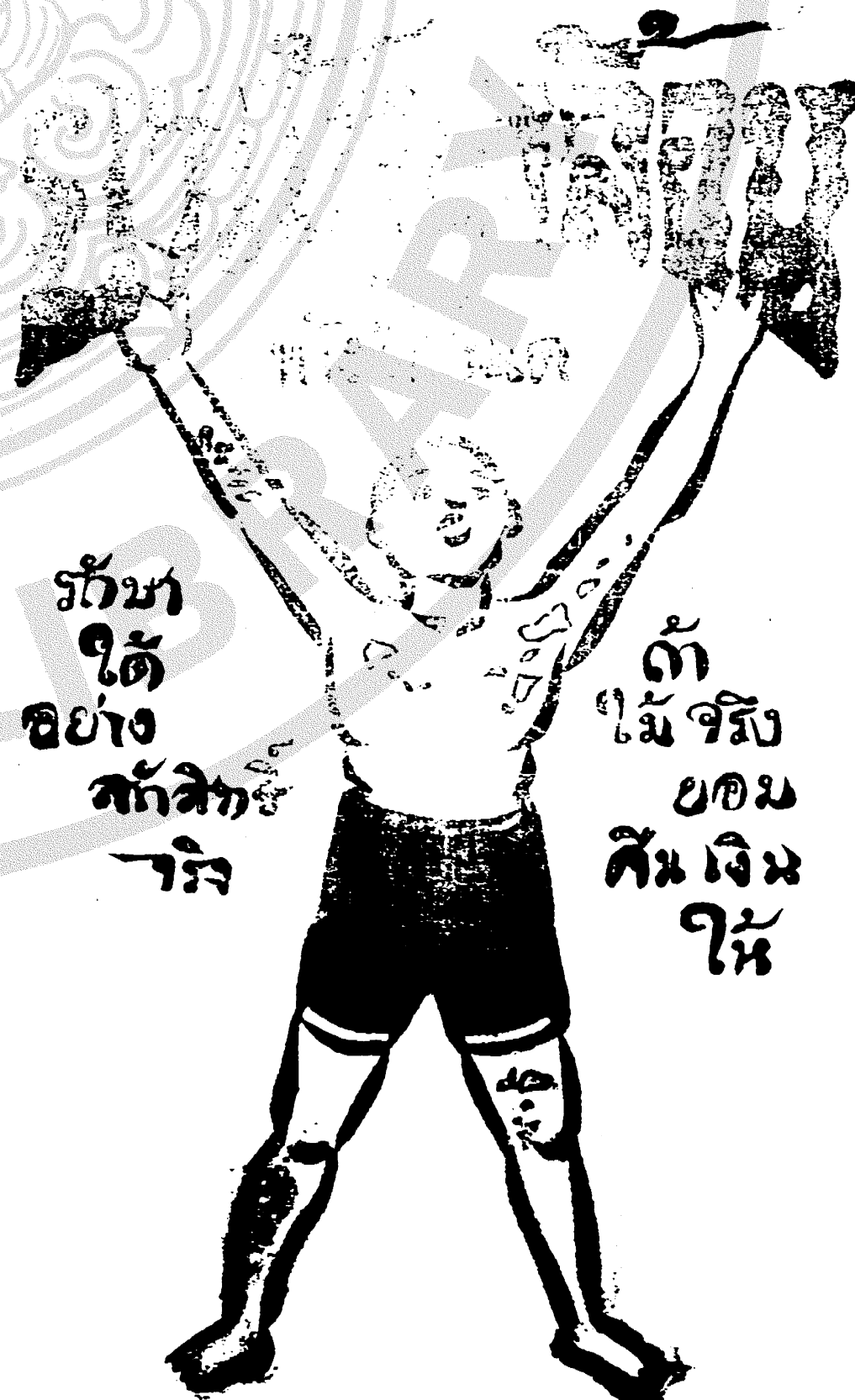

๓
 ๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ផ្ទៃទឹក
បាញ់
ក៏ដូចជា
ផ្ទៃ

၂၀၁၈
 နိုဝင်ဘာ
 ၇

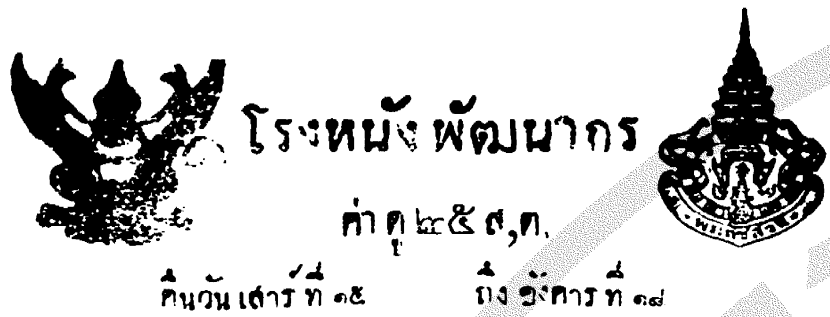
ក្នុង ចុង
១៥

บริษัทผู้รถยนต์ บางกอกดีด

สยามสารคดีรายวัน

ฉายเรียงตามลำดับตัวเลข

โรงหนังพัฒนากร

ค่าดู ๕๕ สต.

วันจันทร์ที่ ๑๕ ถึง วันอังคารที่ ๑๖

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. นครสิงห์ ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๓. ทำลายชื่อ (โรเบิร์ต ดันโค-เบเดอร์ เรนคาร์กัน)	๕ ม้วน
๔. ตลกเซ่นสุริ	๒ ม้วน
๕. โจรพโยมหน ตอน ๗-๘	๑ ม้วน
- นำวันอาทิตย์ฉายในวันจันทร์

แถมพิกัดหนังตลกที่ ๑ ชาติภัย
ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึงวันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน ซึ่งในวัน
โปรแกรมแรกเริ่มฉายเรื่อง ๑ ชาติภัย ตอน ๑-๒ ในโรงหนัง
จะแถมพิกัดหนังตลกที่ ๑ ชาติภัย ตอน ๑-๒ ในโรงหนัง
ราคาเดิมหน้าปรมาณ ๑๐๐ บาท แต่ผู้ซื้อต้องซื้อทุกชิ้นตลอด
ทั้ง ๓ ชิ้น

ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึงวันอังคารที่ ๑๗ มิถุนายน ซึ่งในวัน
ฉายเรื่อง ๑ ชาติภัย ตอน ๑-๒ ในโรงหนัง
จะแถมพิกัดหนังตลกที่ ๑ ชาติภัย ตอน ๑-๒ ในโรงหนัง
ราคาเดิมหน้าปรมาณ ๑๐๐ บาท แต่ผู้ซื้อต้องซื้อทุกชิ้นตลอด
ทั้ง ๓ ชิ้น

การฉายในวันเสาร์ ๑๖ มิถุนายน แสดงโดยนางมิ่งขวัญ
ซึ่งดำเนินกับบริษัทหนังจีนจะนำออกฉายที่พัฒนากรในวันจันทร์
๑๖

โรงหนังจักร

ค่าดู ๒๕ สต.

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันอังคารที่ ๑๗

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. คาวบอยที่ ๕๕	๒ ม้วน
๓. ขี้นะของชาวทวันท ตอน ๗-๘	๕ ม้วน
๔. มนุษย์หน้าผา ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๕. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๖. รักแรมปี	๕ ม้วน
- (ยูนิเวอร์แซล-มิดคูปองค์)

โรงหนังช่องทอง

ค่าดู ๒๕ สต.

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันอังคารที่ ๑๗

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. ทอมมิมิ	๑ ม้วน
๓. โจรพโยมหน ตอน ๗-๘	๕ ม้วน
๔. นครสิงห์ ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๕. ตลก	๑ ม้วน
๖. ทำลายชื่อ (โรเบิร์ต ดันโค-เบเดอร์ เรนคาร์กัน)	๕ ม้วน
- นำวันอาทิตย์ฉายในวันจันทร์

โรงหนังพัฒนารมณ

ค่าดู ๑๕ สต.

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันพุธที่ ๑๘

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. การแข่งขันเจ้าหญิงมาตี	๑ ม้วน
๓. รักแรมปี (ปาเต๊ะ)	๕ ม้วน
๔. ตลกเซ่นสุริ	๒ ม้วน
๕. คาวบอยที่ ๕๕	๒ ม้วน
๖. ขี้นะของชาวทวันท ตอน ๕-๖	๕ ม้วน
๗. เล่นน้ำ	๑ ม้วน
- นำวันอังคารฉายในวันพุธ

โรงหนังสิงคโปร์

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันพุธที่ ๑๘

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. มนุษย์หน้าผา ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๓. รักแรมปี	๕ ม้วน
- (ยูนิเวอร์แซล-มิดคูปองค์)
๔. ตลกเซ่นสุริ	๒ ม้วน
๕. ขี้นะของชาวทวันท ตอน ๗-๘	๕ ม้วน
- นำวันอาทิตย์ฉายในวันจันทร์

ค่าดู ๑๐ สต. โรงหนังบึง

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันพุธที่ ๑๘

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๓. ขี้นะของชาวทวันท	๑ ม้วน
๔. เจ้าพ่อเสือ ตอน ๑-๒	๑๐ ม้วน
๕. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน

ค่าดู ๑๕ สต. โรงหนังระชา

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันพุธที่ ๑๘

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. โจรพโยมหน ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๓. นักประพันธ์ได้แห้ว (แวนดาโต)	๒ ม้วน
๔. ทลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๕. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๖. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๗. ข้าง	๑ ม้วน
- (ยูนิเวอร์แซล-มิดคูปองค์)

โรงหนังบางลำ

ค่าดู ๑๕ สต.

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันอังคารที่ ๑๗

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. คาวบอยที่ ๕๕	๒ ม้วน
๓. ข้าง	๑ ม้วน
๔. ข้าง	๑ ม้วน
- (ยูนิเวอร์แซล-มิดคูปองค์)
๕. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๖. โจรพโยมหน ตอน ๕-๖	๕ ม้วน
๗. ข้าง	๑ ม้วน

ค่าดู ๑๐ สต. โรงหนังนางเล็ง

วันจันทร์ที่ ๑๖ ถึง วันจันทร์ที่ ๑๗

๑. ข้าง	๑ ม้วน
๒. ตลกเซ่นสุริ	๒ ม้วน
๓. ข้าง	๑ ม้วน
๔. เจ้าพ่อเสือ ตอน ๑-๒	๑๐ ม้วน
๕. ตลกเซ่นสุริ	๒ ม้วน
- (ยูนิเวอร์แซล-มิดคูปองค์)
๖. ข้าง	๑ ม้วน
๗. คาวบอยที่ ๕๕	๒ ม้วน
๘. ตลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน
๙. มนุษย์หน้าผา ตอน ๑-๒	๕ ม้วน
๑๐. โจรพโยมหน ตอน ๕-๖	๕ ม้วน
๑๑. ทลกเซ่นสุริ	๑ ม้วน

หนังที่ใหม่

เรื่องราตรี

ยาว ๗ ม้วน

เขียนโดยนายบุญ พิเศษ นักเขียนเรื่องหนังที่เร่ร่อน ราชบัณฑิต มีชื่อหนังที่เร่ร่อนนี้ยาว ๗ ม้วน คือ คำเดิมตามคำเรื่องที่เป็นจริง เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๖ มิถุนายน พระเจ้าชาลส์มหาราชที่ ๑๖
วันที่ ๑๖ จะนำออกฉายที่พัฒนากรและช่องทอง ในวันจันทร์ที่ ๑๖ เดือนนี้

เรื่อง
นึ่งเขี่ยนึ่งจ้อ

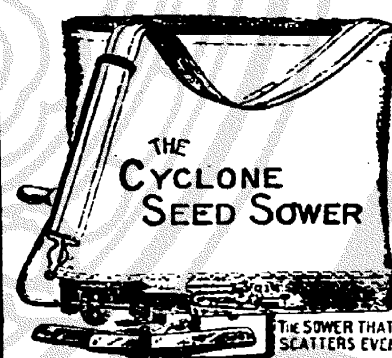
เป็นเรื่องในรัชสมัยพระเจ้าที่นั่งไท่ จักรพรรดิราชธนบุรี

ในแผ่นดินพระเจ้าเหม่งไท่ไคฮ่องเต้ปกครองราชวงศ์แห่งราชวงศ์
ด้วยเหตุนั้น ครองราชสมบัติในประเทศจีนนั้น มีเปรียญอยู่ถึง ๑๐
ตั้งแต่รัชกาลนี้ ถึงมณฑลว่า "เจียงก๊ก" ผู้ซึ่งสืบกระ
ทอดมาจากถึงถ้ายาวนานถึงผู้ตั้งชื่อ ตั้งเคหะสถานอยู่ที่อำเภอ
ไท่กุ้ยจังหวัดซีหนานมณฑลซื่อคัง ต่อมาบ้านเมืองเกิดการจลาจล
บรรพชนของถึงเจียงก๊อจึงอพยพครอบครัวหนีภัยมาตั้งภูมิลำเนา
อยู่ในมณฑลซานตงอันเป็นภาคใต้ของประเทศจีน ครั้นพระเจ้า
แผ่นดินนำซึ่งเสวยราชสมบัติแก่แผ่นดินทองซึ่งเป็นเจ้าประเทศตนเอง
โกเสียแล้ว บรรพบุรุษของถึงเจียงก๊อก็ไม่ยอมรับราชการอยู่ด้วย
เพราะถือเอาพระเจ้าแผ่นดินเป็นชนต่างชาติจึงประท้วงอาชัพ ในทาง
ตอนหนึ่งคือ จนถึงพระเจ้าเหม่งไท่ไคซึ่งทรงราชสมบัติจากเจ้า
แผ่นดินก่อนเดียวได้แล้ว ถึงจุฬามิดาถึงเจียงก๊อด้กลับได้รับ
ความยกย่องจากรัฐบาลเปิ่นนักราษฎร์ ถึงเจียงก๊อก็เลยได้เป็น
คือหมื่นสืบตระกูลต่อมา

มารดาจึงเฝยงอกลีซอจนแก่ถึงแก่กรรมตั้งแต่ถึงเฝยงอกลีซอ
 เขียว มารดาเลี้ยงเป็นคนคร่ำครวญ ทำการสิ่งใดไม่ถูกใจก็ด่าว่า
 คำหยาบช้าด่าว่าถึงเฝยงอกลีซอ บางทีถึงกับจะเขียนตี ถึงเฝยงอกลีซอ
 เป็นผู้เคารพศอบบิดาไม่ยอมทำให้ บิดารับใจ จึงทนรับอาญาแล
 แต่งตั้งชื่อน้องน้อยมารดาเลี้ยงเดิมชื่อบุญรอดมารดาเลี้ยง
 เห็นความดีของถึงเฝยงอกลีซอ จึงถนอมมีใจรักใคร่เหมือนลูกที่เกิด
 จากอุทรของตน ความประพฤติของถึงเฝยงอกลีซอเป็นคนให้ชาว
 บ้านพากันยกย่องและคงฉายาว่าจันทน์เจ้าใจ แปลว่าบุตรซึ่งมีความ
 กตัญญูต่อบิดามารดา ย่อมมาถึงจนหุยบิดาม้วยดวง ถึงเฝยงอกลีซอ
 ก็คอยรักษาพยาบาลตลอดหมื่นเดือนจนถึง ๔๐ วันเศษ ขณะที่มีบิดา
 บิดาม้วยเขาจตุรบุรุษขุนนางชาวเวทดา อธิษฐานขอถวายแทนบิดาทกๆ
 คืน จนวาระมีบิดาถึงแก่กรรมแลมารดาเลี้ยงก็พลอยถึงแก่กรรม
 ด้วย ถึงเฝยงอกลีซอ จักการฝังศพ บิดามารดาของเขาไว้บนเขาน
 แล้วปลงกระดูกของบิดาม้วยเผาศพทั้ง ๓ ม้วย จนหมดเขตร ใต้ทุก
 แดงจึงได้กลับมาอยู่บ้าน ถึงเฝยงอกลีซอมีจรรยาบรรณที่ดี ไม่
 ยอมใ้ใครของที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่กระทำความผิดในที่มีบิดาหรือหา
 ถึงของ ผู้ชายจะเรียกกรากมากน้อยเท่าใด ก็ยอมให้ตามคำ
 ของเขา คนทั้งหลายพากันเกรงใจ ไม่อาจแต่งตั้งผ่านเขาเป็นริ
 เเตย ครึ่งหนึ่งถึงเฝยงอกลีซอเก็บเงินศกได้ให้หนึ่ง เพื่อยถนอมหาเจ้า
 ของแต่ไม่พบ ค่อยมาจึงทราบว่าเป็นของชาวเมืองมณฑลจันท
 ใต้ เจ้าของเงินทั้งม้วยเงินคายเสียกลางทาง ถึงเฝยงอกลีซอจึงตั้งหม
 บุตรของเจ้าทพยแล้วคืนเงินให้ คนทั้งหลายยังยกย่องคุณสมบัติ
 ของถึงเฝยงอกลีซอจนไม่อาจเรียกนามเดิม ถึงกับพากันตั้งฉายาว่า
 จันทน์เจ้าใจเปลี่ยนแปลว่าจันทน์ไม่โกงแต่มีความ กตัญญูต่อ บิดา มารดาแท้
 เเตยเขาคำนับเป็นนามถึงเฝยงอกลีซอติดปาก ถึงเฝยงอกลีซออายุ ๔๐ ม
 ยังมีได้ มีบุตรเเตย จึงมีความเบื่อหน่ายที่ยอดขโมยอยากทำราช
 การแต่มีได้เข้าไปได้ขอมได้หนึ่งคือในเมืองหลวง วันหนึ่งปรับ
 ทูกรักกันมาขอร้องถึงภรรยาว่า ความอกตัญญูต่อตระกูลมี ๓ ประการ
 ความไม่เชื่อสาขไว้ ถิ่นวงศ์ตระกูลนั้น เป็นความอกตัญญูอย่าง
 ร้ายที่สุด บัดนี้อยู่เราเจ้าเขตรมีหมั้นด้วยแล้วจึงไม่มีบุตรจะทำ
 อย่างไรดี นางจึงส่อตอบว่าเขียงงง (นาย) ไม่เคยประพฤติดีดังใดที่
 เป็นการเสียหายนเลย อาจแต่งความบริสุทธิ์คือเทวดาฟ้าและดิน
 ได้ทุกเมื่อ ถ้าวิญญาณของบรรพชนมีความรักดีแล้ว คงไม่
 ถึงกับชั่ววงศ์ตระกูลเป็นแน่ เถวแก่เจ้าพ่ออย่ามากโหดพิศุขหรือ
 ถ้าถึงกายมบทพรอง จะไม่สามารรถมีบุตรเท่านี้ เจ้าพ่อได้ฮ่อน
 วนให้ท่านมีภรรยาน้อยเป็นหลายครั้งท่านก็ไม่ยอมทำเดียด บัด
 นี้ไม่ควรจะขอซ้ำให้เสียการ ถึงเฝยงอกลีซอว่าฮ่อนมีน้ำใจดีเช่น
 เจ้าพ่อรอบใจมาก แต่เจ้าพ่อดังบอกเห็นที่เรากลัวคือมีหมั้นกับ

คนจนก็มีมาก พวกที่มีภรรยาถึง ๑๐ คนไม่มีบุตรเลยก็มีไป ถ้า
 ต้องมีภรรยาหลายคนจึงจะมีลูกแล้ว คนยากจนที่ไม่มีภรรยา
 เมื่อน้อย มีท้องหมดเรื้อรังหาไม่มีผู้สืบตระกูลทั้งนั้นๆ อนึ่ง
 ถึงจะหาภรรยาน้อย จะรู้ได้ฤกว่าหญิงที่ได้มานั้น ความประพฤติ
 อย่างไร ถ้าประหมิ่นมาสาโดยจริงก็กับเมียหลวง เราทั้ง
 สองก็จะได้รับความเดือดร้อน แต่ถ้าหากว่าเธอไม่มีบุตรอีก
 เราจะจัดการอย่างไร นางจึงลี้คอตอบว่าถ้าท่านมีทรวงหน้าทรวง
 หลั่งอยู่เช่นนี้ ข้าพเจ้าก็มีที่จะทำประการใด ได้ยินว่าที่นอก
 ประตูเมืองทางทิศตะวันออกมีศาลเจ้ากวนเซียนเยี่ยนนั่งเมื่อนั่งอยู่ศาล
 นั้น ในศาลนั้นซึ่งจ้อยเยี่ยน (เจ้าแม่พระนางบุตร) องค์หนึ่ง
 ชาวเมืองนับถือกันนักว่าศักดิ์สิทธิ์ใครไปถวายเครื่องบูชาอธิษฐาน
 ขอบบุตรก็ได้สมปรารถนา เราสองคนควรจะไปไหว้ในวันหนึ่ง
 คำทุกข์เดือนเพื่อขอบุตรสักคนหนึ่ง ถึงเจียวก็ว่าเทวดาอารักษ์
 เป็นรองที่อาจแสดงความศักดิ์สิทธิ์ได้จริง แต่ว่าเป็นเทวดาผู้
 หญิง เราไม่ควรไปพร้อมกัน ขอเชิญผู้หยินไปไหว้คนเดียวเถิด
 ส่วนข้าพเจ้าวันหนึ่งจะไปไหว้เองของเซียงเต้ที่ศาล เซียงเต้
 กวนและจะจุรูปให้อับบริพารที่ศาลบรรดาบุตรตระกูลทุกเข้าเฝ้า เพื่อ
 ขอบุตรไว้สืบตระกูลสักคนหนึ่ง คงเห็นมาต้องคนผิวเมี่ยมแยก
 กันไปจุรูปไหว้เทพารักษ์ ในวันหนึ่งคำทุกข์เดือน แต่ก่อนวันที่
 จะไปอธิษฐานขอบุตรนั้น ต้องคนผิวเมี่ยมถือศีลกินเจ ๓ วัน
 ก่อนทุกครั้ง ครั้นอยู่มาอีกต้องมาซึ่งผู้ตั้งกฎระเบียบของมา
 ถึง ๑๐ เดือนยังไม่คลอด นางมีความวิตกเป็นอันมากจึงพูดกับ
 สามีว่าควรระวังว่าพเจ้าที่ล่องเดยมาทั้งบ้านนี้ทำไมจึงยังไม่คลอด
 น่าคิดว่าจะเป็นผีเข้าเสียดแปลงปลอมมาเข้าท้อง ถึงเจียวก็ว่า
 พระเจ้าเจียวเต็กอยู่ใพระราชมรรคาภทร ถึงสิบสี่เดือน มิเป็นมีคำ
 ด้วยฤๅ ขณะนั้นนางเล่าด้วยหญิงโสเภณีซึ่งเป็นคนไร้เก่าเคยอยู่ใน
 บ้านนั้นมานานพูดต่อหน้าผู้หยิน คลอดบุตร ที่อยู่ในท้องสิบสี่
 เดือนจริงแล้ว บุตรคนนั้นคงจะได้เป็นชายแน่ นางจึงลี้คองนางด้วย
 ว่าเป็นคนพูดพล่อยไม่ควรถูกรอง แต่ประสอให้ว่ามีน้ำใจถูกพา
 ลงโทษไม่ให้มีผัวอยู่ทั้งชาติ นางเล่าด้วยพิวระแล้วพูดว่าถ้า
 ข้าพเจ้านี้มีดวงจะคลอดบุตรเป็นไข่มุกดีเพราะคำโบราณว่า ไข่มุก
 เกิดในหอยมุกดแก่ ถึงเจียวก็หัวเราะว่าผู้หยินเคยสอนหนังสือ
 มันเล่าเรื่องโบราณให้มันฟังบ่อยๆ เคยสอนมันว่าใครจากเขาคำ
 บุราณมาขยายขยายมันเดย นางจึงลี้ล้อลาคเช่นนั้น จึงจะ
 สมควรแก่ที่เป็นคนไร้ ในบ้านเรา ครั้นล่องมาถึงวันสิบห้าค่ำ
 เดือนแปดซึ่งเป็นวันดาวทองจิว (ดาวทงมโก) เวลากลางคืนนาง
 จึงฝันเห็นหญิงคนหนึ่งลักษณะเหมือนเทพารักษ์เซียงเยี่ยน ที่เคย
 ไปไหว้เดิมอันผู้หยินเคยคนหนึ่งมาส่งให้ นางจึงลี้เออมนั่งท้อง
 ไปรับด้วยความดีใจ พนางถามว่าชายหรือหญิง ซึ่งเซียงเยี่ยน
 ตอบว่าบุตรหญิงทั้งว่าบุตรแล้วนางจึงลี้ตกใจตื่น รู้ตัว
 ว่าเป็นนิมิต จึงเล่าความฝันให้สามีฟังจนตลอด ถึงเจียวก็
 ไคร่ครวญแล้วพูดว่าความบุญนิมิตนี้ ท่านว่าทารกในครรภ์จะ
 เป็นหญิง ขณะนั้นนางจึงลี้รัก ลี้เก็บครรภ์ ถึงเจียวก็ให้คน
 ไปรับแพทย์ผู้คงครมภ์มาคอยพยาบาล จนเวลาเช้าเห็นเมษที่
 ดีปกคลุมบนหลังคาเต ได้ยินเสียงครีๆดังครี บรรเลงอันไพเราะ
 อยู่บนอาคาร ให้ มีกลิ่นหอมอันปลาดกระหลดอบอบไปทั้ง
 ห้อง ทารกคลอดจากครรภ์มารดาแล้วร้องไห้เหมือนเด็กธรรมดา
 ไม่ ถึงเจียวก็จึงมีความสงสัยเข้ามาถามว่าเด็กตายแล้วฤๅ
 นางแพทย์ผู้คงครมภ์ตอบว่าทารกที่มีบุญวาสนา ย่อมไม่ร้องไห้
 ง่าย ๆ ถึงเจียวก็ฟังแล้วจึงระตึงถึงค่านางเทพารักษ์ในความ
 ผันรองภรรยาได้ ก็เชื่อ ว่าบุตรของคนคงจะมีกับ บุตร คนสามี
 เมื่อเห็นแพทย์ผู้ว่าร่างกายทารกแล้ว ก็เข้าไปช้อนตัวทารกขึ้น
 ไปพินน้ำล้างซึ่งมีลักษณะราวตัวคนอยู่นั้น เห็นผิวกายก็ดึย
 เกลาเหมือนกะดียวหยก จึงตั้งชื่อความความที่นางเทพารักษ์บอก
 กับภรรยาในความฝันนั้นว่าไ้หยี แปลว่าเก่งกว่าชาย แล้วจึงเอา
 ผ้าที่เตรียมไว้มาห่อทารกแล้ววางไว้ บนเตียง พอถึงวันคำรบ
 สาม ถึงเจียวก็ตกใจได้เชิญพวกห้องของคณบดีมาประชุมด้วย

เป็นการวิ่งเร็ว พวกที่มาร่วมนั้นเห็นลักษณะผิวพรรณของ
ทารกที่พาหนีชมเชย แต่มารู้ว่าทารกที่พาหนีจริงหรือ
หัวเราะเลยตั้งแต่เกิดมา ใครจะอุ้มเด็กที่พาหนีอย่างไรรู้
เลย คนทั้งหลายพากันสงสัยว่าทารกนั้นจะเป็นไม้อันนั้นนาง
จึงตั้งชื่อว่าเป็นนกมาก พอเธอกลับมาถึงก็รู้ถึงสมบัติอันดีที่นาง
ปอดก็รู้ชะตาชีวิต เพราะเธอเคยคบกับใคร ๆ ร่างกายยังไม่แข็งแรง
จึงเคยเป็นไข้ แพทย์จึงอยากไม่เห็นคุณอาการยิ่งหนักลงทุกวัน ๆ
ถึงจะยอว่าความคนเพียวดีมีมาแต่เดิมเลยลูกทางหนึ่ง แต่ให้ไม่วิน
แพทย์ที่มั่งมีก็เลยมาปรึกษาภรรยาอีกทางหนึ่ง แต่ภรรยาที่หาข้อ
พูดหาไม่ ทารกคนนั้นมาตามตัวมันก็คงนอนนิ่งไม่ร้องไห้ นาง
เล่าว่าด้วยสาวไร้เธอเจ้าคิดมานั้น ทารกที่หนี ในท้องที่เข้าภรรยา
ก็ถูกยืมบ้านไร้บ้านนา หากคนรูปร่างดีขอตัวเข้าได้ ยาก หญิง
ที่จู่มาจับเป็นแม่นม ตัวนั้นคนยอมหมดทุกประการ ถึงจะยอว่ามี
ความวังเลียดไม่ชอบ อาการใช้ของนางยังงั้นนั้นคนก็ทราบดี
จนหมอไม่รับ ถึงจะยอว่ามีฝีมือดีก็ยังรับไม่ได้ จู่ ๆ หมอ
ให้วิญญาณของบรรพชนช่วยพิทักษ์รักษา ชัยมาวันหนึ่งน้อง
รายกับน้องสะใภ้ของนางยังงั้นมาเยี่ยม เห็นอาการพิสดารก็รู้ว่า
ไม่รอด จึงคิดเคียดถึงจะยอก็ให้จัดหาเครื่องใช้สำหรับถนอม
ศพเตรียมไว้ ทันใดนั้นคนไร้เข้ามาแจ้งว่า มีหญิงคนหนึ่ง
อายุประมาณ ๔๐ ปี ว่าเป็นสาวเมื่อเจ้าเกิดจึงชื่อ ชักเซพเพนมา
ถึงที่นี่ จะขอรับเป็นแม่นม ค่าจ้างมากน้อยเท่าใดสุดแล้วแต่
จะให้ ทรัพย์เจ้าดังเกิดลักษณะเขาหมกจากสังคมควรจะแม่นม
ได้ ถึงจะยอก็ขอตัวจึงบอกนางภรรยาว่าเวลานี้ขอพี่นั้นมา
กับจะพินิจดูเลย เจ้าช่วยไปพูดจากับเขาคิด นึกภรรยาว่า
นี่เป็นเรื่องสำคัญควรเรียกเขาเข้ามาพูดกันข้างในจึงจะดี คนใช้
ออกไปประเคียดก็พาหญิงนั้นเข้ามา ถึงจะยอก็แต่เห็นหญิงนั้น
ราวสอาดมีลักษณะดี ถึงนั้น จะยอมแต่อย่างใดบ้าง ทำนาง
ชานออกถามถึงคนสำนัญ รู้จักว่าเป็นคนแปลก มีภรรยา
เคียดแค้นดังตั้งเป็นอันมาก ถึงจะยอก็คิดแต่ในใจว่าหมิ่น
ชอนชอนใจก็ไม่รู้ด้วย มิรู้ที่จะคิดอะไรอย่างใดถูก จึงบอก
กับนางเล่าด้วยคนไร้ให้พาหญิงนั้นเข้าไปในห้องภรรยา แล้วตัว
ก็เดินตามไปข้างหลัง เวลานั้นนางยังตั้งอาการหนักเพี้ยนด้วย
(ยังมีต่อ)

เครื่องหวาน ชั่ว

เครื่องหว่านข้าว นวัตกรรม
ได้ประมาณ ๓๐ ไร่ วิธี
ใส่ข้าวในถุงเสียก่อน
ตามคำแนะนำของได้พบมา

(เจ้าข้างหลวงราชันย์กับทอง) หมุนเครื่องให้หมุนเสียก่อน แด่จึง
ค่อยมีบัดันข้าวให้ ไหลลง หมุนไปเบ็ดไป ถ้าจะหยุดให้ บัดันข้าว
เสีย ก่อนหยุดหมุนเครื่อง - มีรายที่ข้างเคียนฮัวเค่งแอนโก
เร่งส่งพานเหล็กถ่าง จันทวัดพระนคร ไกรศัพท เบอรัที่ ๔๐๕
ราคาเครื่องละ ๑๐ บาท

เครื่องหว่านข้าวนี้ ได้ทำขึ้นไว้หลายสิบปีมาแล้วที่เมืองนอก
เมื่อครั้งแรกทำ ราคาค่าเครื่องละ ๔๐-๕๐ บาท ก็ยังมีผู้พอใจใช้
มาก จนบัดนี้ได้ใช้กันแพร่หลายแทบทั่วโลกย์ เว้นแต่เมืองไทย
ยังไม่มี ผู้ใดต้องการขอเรียนมาซื้อ หรือจะให้ส่งมาให้ก็ได้
นี่จ่าน ภายหลังถูกขูดกลืนฉ้อโกง เครื่องโต๊ะ เครื่องรา เครื่อง
กาแฟ ถ้วยชา ถ้วยกาแฟ ตกเข้ามาในมามาก
กับเหล้าแดงอย่างดี —

๑. ขวด ๓. บาท
๒. โห่ ๔๐. บาท
๓๐. โห่ ๕๐. บาท

เดิม " ขวานาโคเยน " อย่างของเขอรัมันแท้ด้วย
หางเคียนฮั่วเค่งตอนโก
โทรศัทพ์ เบอร์ที่ ๔๖๘,

เรื่องสั้น

เรื่อง

ซี-พรหม

ในนิตยสารเกี่ยวกับประเพณีการณึ่งละระชาชนในมณฑล

โดย

ซี. จาการิมย์

ผู้แปลเรียบเรียง เรื่อง

“นิคมพิณกรรม” “ปัญหาแห่งเกียรติยศ

“สาวพรหมจารี” “อดีต” ฯลฯ

(ฉบับที่ ๑๑๐ วันที่ ๑๕ เดือนกรกฎาคม)

“อา!” เขาพูดภาษาฝรั่งเศส “ท่านพูดภาษาของเราไม่
เป็นหรือหรือ?”

“พูดไม่เป็น” ข้าพเจ้าตอบเป็นภาษาฝรั่งเศสเหมือนกัน “แต่
เมื่อเราพูดกันเข้าใจกันฉัน ฉันอยากจะได้ถาม ท่านว่า
การที่กระทำเช่นนี้อย่างทารุณเช่นนี้ เพื่อประโยชน์อันใด หรือ
แปลว่าอะไร! และท่านคือใคร?”

เมื่อพูดนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกขุ่นเคืองแล้ว แต่รู้สึกขุ่นเคืองว่า
จึงจำต้องตั้งหน้าขึ้น

“ขอให้ท่านดำรงสติให้ดี” ฉันคิดว่า พยายามคิด
อย่าคิดอะไรที่ผิดเพี้ยนไปเลย “เราไม่คิดว่าเป็นอะไรที่
ต้องหาเหตุผลมาแก้ตัวอะไร ซึ่งไม่สมควรที่จะทำกันฉัน ไม่เป็น
การกระทำที่สมควรเลย และเราก็ไม่เห็นว่าสิ่งใดจะเป็น
ประเพณีอันดีงามอันใดเลยของชาวอังกฤษ”

“เราเรียนภาษาฝรั่งเศสอย่างไร?” ข้าพเจ้าตอบ
อาจารย์ของเราสอนทุกสิ่งทุกอย่าง ฉันจึงเรียนรู้อย่างดี
เข้าใจเป็นอย่างดี ในเวลานี้ฉันมีความรู้สึกดีใจที่ไม่เพียง
ได้เรียนภาษาฝรั่งเศสของฉันข้าพเจ้าก็คิดถึงกับคิดเห็นไปว่า ฉันเป็น
โลกทั้งมวลของฉัน ซึ่งถ้าหากฉันจะเรียนด้วยอีกสักคน

“ท่านเป็นคนที่ฉลาด” ข้าพเจ้าตอบด้วยดีด้วยดี
ฉันได้เรียนรู้อย่างดี “ไม่ใช่ว่าฉันเรียนดีเลย เพราะฉัน
เมื่อเราตั้งหน้าขึ้นไปยังที่ที่ของบ้าน — เพราะเราว่าท่านอยู่
คนเดียว — เราจึงได้ถามเขาให้กระทำที่ที่ของบ้านอย่างระมัด
ระมัดระวัง หรือให้เขาไปในลักษณะที่เรียกว่า “ขอเชิญ
ท่านมาที่นี่! เราไม่มีประสงค์ที่จะทำการรุนแรงแก่ท่านหรอก”
เราได้ฟังคำพูดเหล่านั้น ความรู้สึกของฉันจะยิ่งทวี
ความพิศวง การจะเป็นต่อไปอย่างไร? สิ่งเหล่านี้แปลว่าอะไร
กัน? นี่คือการที่ข้าพเจ้าคิด

“เราคิดว่า การที่ข้าพเจ้าคิด ว่ามีเคอร์เซอร์ชนิดหนึ่งหรือหนึ่ง
อันดีดี” บุคคลผู้มีตำแหน่งเป็นขุนนางจีนกล่าวต่อไป “ทั้ง
นี้ก็ด้วยว่า ในเทศอันจะดำเนินการต่อไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณ
ลับทั้งหลายเหล่านี้ ก็เป็นการสมควรที่จะให้ โอกาสแก่สหายของ
ท่านได้ค้นคว้าความลับไปของเราโดยแจ่มแจ้งเสียก่อน เราขอ
ดำรงภาพซึ่งจะกล่าวได้ว่า เรามีเวลาพอที่จะทำการงานอันดีใน
ส่วนนี้ด้วยดีแล้ว” ในเวลาพักที่ฉันคิดถึงการที่ปองจะทำด้วย
ดังสมาคมอันมีอยู่แห่งการจะอันอาจอยู่ในโลกนี้ สมาคมนั้น
คือ — ซี-พรหม

เมื่อพูดถึงซี-พรหม ข้าพเจ้าก็รู้สึกดีใจที่ข้าพเจ้าฟัง พยายามที่จะ
จะพูดให้ชัดเจน และพูดให้ชัดเจน — การที่ข้าพเจ้าจะ
อันฉันจะประพจน์ในหมู่ผู้ที่มีอยู่ทั้งนี้ของเดิมแล้ว
เราพูดต่อไปว่า “แต่กิจการนี้เองฉันที่เราระกระทำ คือ

การที่จะรับจ้างให้ท่านทราบ ว่า การกระทำแห่งสมาคมเรานั้นจะไม่
เป็นภัยแก่ท่าน บ้านเมืองหรือพระราชารของท่านเลย ความจริง
การรายงานสมาคมให้ท่านทราบนั้น เมื่อไม่รบกวนท่าน
เราได้มอบหมายให้เพื่อนที่ของกัน ๆ ชื่อว่า ดอกเคอร์ฟู-แมน
ๆ เพื่อให้เขากระทำการเกี่ยวกับเรื่องที่สุดท้ายของเรา และอัน
ที่จริง ฉันขอรับว่า ข้าพเจ้าได้มีตำแหน่งสูงอยู่ใน
สมาคมของเราแล้ว เป็นทางที่ช่วยส่งเสริมให้พวกเราได้เดิน
ยศศักดิ์อันสูงๆ ไปตามกัน กระนั้นแล้วก็ดี จะเนื่องด้วยเหตุ
ผลใดก็ตาม เมื่อประมาณสักเดือน-ที่ล่วงมาแล้ว นายกรของ
เราซึ่งมีเกียรติศักดิ์เป็นเจ้า ได้สั่งให้ลงโทษประหารเราเสีย
และด้วยเหตุที่เรารู้ว่าเราจะต้องรับแรงกดดันประเทศจีน เพราะ
ฉันเห็นว่าข้าพเจ้าต้องการให้มีเคอร์ฟูแมนอันดีดีที่เป็นผู้ดีมือ กระทำ
การประหารตามนัยแห่งคำพิพากษานั้น”

ข้าพเจ้าจึงไม่พูดว่าอะไร และดูเหมือนว่าข้าพเจ้าต้องการ
พูดว่าไม่มีอะไรที่ผิดเพี้ยนไปเลยของข้าพเจ้าเสียแล้ว

“สมาคมซี-พรหม” ฉันผู้มีตำแหน่งเป็นขุนนางผู้ดี
และทำมือแสดงเป็นกิริยาประจบประแจง “ไม่ยอมนับว่าดอกเคอร์ฟู
— แมนๆ และพรรคพวกที่เป็นลูกมือของเรานั้น เป็น สมาชิกร่วม สมา
คมแล้ว ท่านจะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าและพรรคพวกได้ความพอใจ ใน
เรื่องสำคัญๆ — เราขอของกระดาศของ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับข้าพเจ้า
คือ “บรรดาสิ่งของซึ่งจะช่วยให้ มีเคอร์ฟูแมนที่มีความดีอย่าง
บริบูรณ์ บัดนี้ เรามีเหตุประการ-สำคัญซึ่งจะขัดขวาง ท่าน คือ
ว่า เมื่อท่านถูกถามถึงท่าน ท่านยังคงต้องเกรงกลัวด้วย
กับที่ข้าพเจ้าไม่มีความจำเป็นสำหรับข้าพเจ้า” — ในเวลานั้น ข้าพเจ้า
ไม่ได้รวมหมอก แต่ได้ร้องทำสติไปเอง ดีแล้ว — “แต่เรามี
เคอร์ฟูแมนหมอก ซึ่งพอเหมาะแก่ท่านที่จะใช้รวมเพียงข้อ
ครม ข้อที่เรารอรับก็คือ ท่านจะต้องหาคนดีคนดีไปจน
กว่าจะได้พบคนดีให้เต็มความใจ

ฉันมีอำนาจของข้าพเจ้าคนใดบ้างไหม ซึ่ง จะทำให้ฉันดีใน
เรื่องที่เราจำเป็นต้องปฏิบัติตามคำร้องนั้น? โปรดว่าฉันถึง
ฐานะของข้าพเจ้าที่ดี โปรดว่าฉันถึงมรดกอันดีแห่งเทศาภิบาลอัน
เป็นมาแล้ว โปรดว่าฉันถึงพิจารณาด้วยดีว่า ก็เมื่อข้าพเจ้าเอง
ยังประมาณมิได้ว่าจะมีคนจีนเป็นจำนวนเท่าใด ฉันอยู่โดยรอบ
ห้องอันแปลกประหลาดซึ่งมีประตูของฉันทันแล้ว จะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร?

โปรดว่าเราจะเป็นที่สังเกตได้สักหน่อย ว่า ข้าพเจ้าคิด
มาอยู่ในที่แห่งหนตำบลใด หากจะลองนึกดูก็ยากนักทีเดียว เพียง
ว่า ฉันซึ่งข้าพเจ้ายังอยู่ใน กงหลางจากถนนฟัดด์ไม่ไกลกว่า
๓๐ ไมล์!

“เขาเป็นคณบดี” ข้าพเจ้าตอบรับคำร้องขอ
ขุนนางจีนนั้นฉันมีความจำเป็นแต่ความพอใจ
“ถ้าเช่นนั้นแล้ว ขอท่านจงหาคนดีคนดี, ดอกเคอร์ฟูแมน”
เราบอก “กับไม่ต้องกลัวอะไร. ท่านจะไม่ฉันตราขายเลย”
ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำขอ ทันใด, ก็ได้ยินเสียงดังของ. แต่
ข้าพเจ้าได้ทันทีว่า. บ้านประตูของได้เปิดออกแล้ว. ต่อมา
มีคน ๆ มาพูดกับข้าพเจ้าเบาๆ ซึ่งเราเข้าใจว่าเป็นเสียงของนางจีน
คนนั้นเอง.

(ยังมีต่อ)

ห้าง เทพนคร พานิช

เจียงสถานเพ็ญเสถียร จังหวัดพระนคร

โทรศัพท์ ๑๑๖ โทรเลข “บุหรี กรุงเทพฯ”

สินค้าต่าง ๆ มีจำหน่ายที่ห้าง ด้วยเลือกสรรสิ่งดี
คัดค้านกันที่ห้าง และบางอย่างก็ถูกกว่าเป็นอันมากด้วย
เพราะฉะนั้นจึงขายราคา **ต่ำ** ย่อมเยาว์ ทั้งการ
ดังก็เลือกแล้วก็คิด **ต่ำ** จนกระทั่งเห็นเหมาะ
แก่ผู้ต้องการ และสมกับมูลค่า ผู้ที่ซื้อรายคิดกับห้างเทพนคร
พานิช ย่อมได้ รับประโยชน์พิเศษโดยประการเหล่านี้

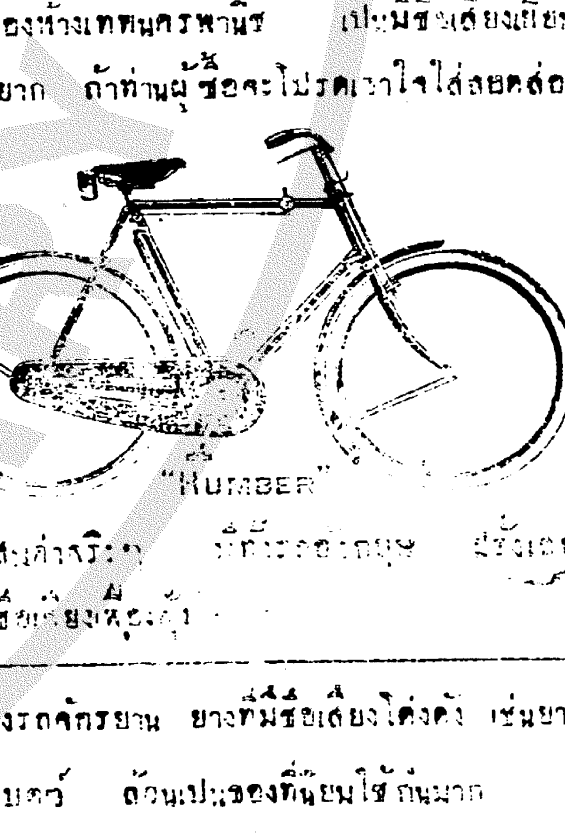
ห้างเทพนครพานิช ย่อมเอาใจใส่ต่อลูกค้าเสมอเหมือนกันหมด
ไม่ว่าจะซื้อสัก ๑๐๐ บาท หรือ ๑๐๐๐ บาท และจะนำชื่อ
ของ หรือให้คนมาแทน หรือโดยทางจดหมายจากหัวเมืองไกล
อย่างไรก็ตาม **ความรับรอง และ เอาใจใส่** ย่อมได้รับความ
ชื่นชมและใจ ได้เสมอเหมือนกัน
ท่านผู้ใดต้องการซื้อของ ย่อมให้ คัดเลือกเปรียบอย่างเครื่องครุ
จึงเป็นที่นิยมและไว้วางใจ กลอดคนผู้ ที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ

เครื่องมอเคอร์ ไซ
น้ำมันดีเซลหรือน้ำมันโซ
ขนาด ๔ แรงม้า ๑.๕
แรงม้า เป็นชนิดอย่าง
ดีและแรงไว้มาก
เหมาะแก่การใช้เดินโรง
สีโรงสีเล็ก ๆ โรง
งาน ลูบผ้า หีบผ้า
น้ำอัดลมปั่น จะขาย
โดยราคาถูกที่สุดใน
โอกาสอันเหมาะแก่ที่
ต้องการเครื่องยนตร
๑.๕
คัน จะซื้อได้ของ
และถูก

อย่าหาของดีที่อื่นอีก เพราะเราและพนักงานของเรา ทั้ง
ชนิดและราคา ผู้ที่คิดซื้อมาแล้วมีความนิยมและพอใจ เพราะ
ถ้าซื้อของดีที่อื่น **เครื่องใช้ ใน โรงสี โรงงาน** จะถูกกว่า
อย่างสำหรับบ้าน **เครื่องใช้ ใน โรงสี โรงงาน** จะถูกกว่า
เพื่อ ๑.๕ ซึ่งเลือกอย่างดีทั้งนี้ ท่านผู้ใดมีความนิยม
ชอบในโรงสี โรงงาน เมื่อซื้อของ ๆ หากเทพนครพานิชไม่ใช้
ได้รับความพอใจอย่างถึง

บรรดาจักรยานของห้างเทพนครพานิช เป็นมีชื่อเสียง
ยอดเยี่ยมและใช้ได้โดยมาก ถ้าท่านผู้ซื้อจะโปรดเอาใจใส่เลือก
ดูแล้ว ถ้า
ทราบได้โดย
เห็นด้วย อนุมัติ
ด้วย ว่าถ้า
สมัครที่จะหา
สมอ เหมือนมี
ได้โดย ทั้งยังมีสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านต้องการ
ยอมรับ ถัดนั้นคิดก็มีอยู่ด้วยด้วย

ยังมีเครื่องใช้ต่าง ๆ
ยานอริยแปด เป็นที่
สะดวกแก่ผู้ไปจำหน่าย
หรือไปไร่ ท่านผู้ซื้อ
ของจากห้างนี้ จะได้
ได้เต็มที่ ว่าไม่คิด
หรือของแพง ทั้งจะได้
ของดีที่เลือก สรรพ
มาทั้งนั้น

ห้างเทพนครพานิช ตั้งอยู่เจียงสถานเพ็ญเสถียร (สถาน
พุด ทุ่งพุดทราย) โทรศัพท์ ๑๑๖ โทรเลข “บุหรี
กรุงเทพฯ”

